

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. DONDERDAG den 8sten APRIL 1841. N. 15.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1841.

DE ondergeteekende brengt, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie ter kennisse van het algemeen, dat het aan den havenmond dezes eilands op het fort Rif, aan den ly wal geplaatste kustlicht, voortaan met zons ondergang zal worden ontstoken en blyven branden tot zons opgang.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Griffie van de Regtbank der Kolonie.

Curaçao den 23 Maart 1841.

OP last van de Regtbank dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt: dat op een door MARIA ELISABETH AXSON, huisvrouw van den uitlandigen 2den Luitenant Magazynmeester J. BROUWER, ingediend rekwest, de Regtbank by besluit van heden No. 3, den Heer J. L. AXSON, benoemd heeft om de genoemde persoon —die zich alhier bevindt zonder voorzien te zyn van eene volmagt van haren echtgenoot, waardoor zy belet wordt legale voorziening op hare zaken te stellen— als Curator te assisteren by het passeren van eene procuratie op den gene, dien zy zal willen benoemen, om by haar voorgenomen vertrek van dit eiland, hare zaken alhier te lande, staande hare afwezigheid, waartenemen.

De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

TER verzending naar Suriname per de Nederlandsche Schoener JAN ERNST, Kapitein J. A. DEHASETH, wordt ter Postdirectie alhier eenen Brievenzak opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Vrydag namiddag zynde den 9 dezer, te twee ure.

Curaçao den 2 April 1841.
De Commis, belast met de Post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Testamentaire Executeuren in den Boedel en de Nalatenschap van JOHANNA CATHARINA CORPUS zullen op Maandag, den 19 dezer, onder het Weeskamer's gebouw, op publieke veiling doen verkoopen:

EENE PLANTAGIE genaamd LUCHTENRERG (alias MAHOEMA), gelegen in de Midden Divisie 2de District;

en

EENIGE SLAVEN.

Curaçao den 2 April 1841.
A. W. NEUMAN.
J. F. NEUMAN wz.

NB. De veilcondities en de inventaris zullen van den 13 dezer ter lezing liggen ten Vendu kantore, en de voorwerpen op de inventaris zullen te bezien zyn op den 13 en den 17 dezer.

Verslag van het bezoeken eener zoogenaamde Salle d'asile (bewaar- of kleine-kinderschooltje) te Parys, ter aanpryzing van de meerdere uitbreiding, aan soortgelyke inrigtingen hier te lande (Nederland) te geven, byzonder ten behoeve van minvermogenden, met vele jonge kinderen bezwaard.

"Het valt niet te ontkennen," zegt de Steller van het Verslag aangaande de Kleine-Kinderscholen te *Deventer*, "dat, niettegenstaande den bloei van het lagere Schoolwezen in *Nederland*, de opvoeding van kinderen beneden de 5 of 6 jaren, die tot de gewone scholen nog niet kunnen worden toegelaten, tot dusver in eenen min gunstigen toestand is gebleven." Geen wonder dan ook, dat men, in de laatste jaren, op het voorbeeld der zoogenaamde *Infantschools* in *Engeland*, *Kinder-Bewahr-Anstalten* in *Duitschland*, en dergelyke schooltjes te *Brussel*, ook in *Oud-Nederland*, met name te *Zwolle*, *Deventer*, *Rotterdam*, *'sHage*, alsmede binnen *Amsterdam*, zich aanvankelyk tot het weldadig doel vereenigd heeft, om ter vervanging van de alhier tot dusver bestaande, doch hoogst gebrekkige Kleine-kinder- of zoogenaamde Matressen-schooltjes, betere inrigtingen daar te stellen, onder den naam van *Bewaarschooltjes*, waar kinderen, ook beneden de 5 of 6 jaren, inzonderheid van minvermogenden, worden opgenomen.— Mogt het navolgende Verslag omtrent eene door my bezochte *Salle d'asile* te *Parys* ter nadere bevestiging van een en ander kunnen dienen en ten goede strekken.

Met welk een genoegen herinner ik my de verpozing en aangename verrassing binnen het woelige en prachtige Parys, my van uit de weelde der grootsche wereldstad op éénś verplaatst te zien binnen eene Armenschool van alle zeer jonge kinderen, door eene weldadige vrouw gesticht! Nimmer zal my de herinnering, de diepe indruk, welken dit schouwspel op my maakte, ontgaan. Hoe betooverend oog en oor binnen Parys gestreeld worden; wat kunst en smaak ook mogen toebrengen, om ons dáár te boeijen,—hy, die er de weldadige inrigting der *Ziekenhuizen*, der *Invaliden*, en vooral ook de minder bekende *Salles d'asile* bezoekt, zal er al het overige te liever om gemeten en te beter om waarderen, als hy ziet, hoe de Franschman, by alle zorg voor lust en eigen genot, echter ook liefderyk en doeltreffend den Armen gedenkt, ja met daden staaft, dat, zoo als de voortreffelyke Bybelschryver voor de Jeugd getuigt: *de ware liefdadigheid om nut te stichten, gepast moet zyn!*

Het was door de heuschheid van den Heer COQUEREL, Predikant by de Gereformeerde Gemeente te Parys, dat de gelegenheid my verschaft werd, den Heer MONTANDON, *Eersten Suffragant* by dezelfde Gemeente, te leeren kennen, en met dezen, in eene der verwyderste en meest verarmde wyken der stad, de Armenscholen te bezoeken. Ik had my voorgesteld, de eigenlyk gezegde *Stads-Armenscholen*, zoo als die te Amsterdam en elders gevonden worden, te bezigtigen, zonder van het bestaan van nog andere Armenscholen, voor kinderen *beneden de 6 à 7 jaren*, toemaals eenige kennis te dragen. Ik bezocht dan eerst eene zoodanige eigenlyk gezegde Stads Armenschool, voor kinderen *boven de gezegde jaren* ingerigt. Ik vond deze in eener zeer ongunstigen staat, en veroorloof my te eer, zulks hier te getuigen, om dat de klagten deswege der Paryzenaars zelve, vooral ten aanzien van het lager onderwys buiten Parys, genoeg bekend zyn. Men volgde er het zoogenaamde wederkeerig of onderling onderwys (*Enseignement mutuel*). De *Moniteur*, of Scholiermeester, stond er, midden in eenen kring zyner medeschoolgangers, hun, zoo het heette, les te geven. Maar hoe? Zóó, dat de kinderen zelve hem gewis ter naauwernood verstaan konden, en ik ten minste ondanks de meeste inspanning, uit den mond des lesgevers geen enkel woord duidelyk onderscheiden kon. De Meester of Directeur zelf dezer Armenschool bleef veel te lang met ons in gesprek, en liet zich middelerwyl aan zyne scholieren in het minst niet gelegen liggen; hy liet het alles op de *Moniteurs* of Kweekelingen aankomen. Op myne vraag: of zich dat alles zoo maar geleidelyk, zonder deszelfs eigen toezigt, schikte; of dat alles maar zoo buiten deszelfs eigene bemoeying zyn' gang kon gaan? werd my, geheel naar den Franschen trant geantwoord: "Och ja, Mynheer; het gaat altoos maar zoo gestadig en van zelf zyn gang!" (*Pardonnez Monsieur; cela marche toujours!*) Als proeven van de vorderingen der kinderen werden my teekeningen getoond, die er styf en slecht uitzagen, waarvan de voorbeelden veel te moeijelyk en uitvoerig waren, en die buitendien verre boven de bevatting en behoefte van Armenkinderen waren. Maar welke was nu myne verwondering, toen ik daarop van hier met mynen leidsman eene *Salle d'asile* binnentrad! Schoone naam, aan deze inrigting gegeven! Het was inderdaad een zeer ruim locaal, hetwelk in waarheid eene *zaal*, en met volle regt een *toevlugtsoord* voor Armenkinderen, ter verligting hunner ouders, heeten mogt. Deze Bewaarschool met de even te voren bezochte Armenschool vergelykende, bleek my duidelyk, hoe er tusschen de verschillende trappen van het lager onderwys, tusschen de particuliere inrigting der *Salles d'asile* en der *Stads Armenscholen*, alle verhouding ontbrak; zoodat hier juist het tegendeel plaats vond van hetgeen behoorde, namelyk, dat de ontwikkeling, op den laagsten trap dier scholen genoten, in plaats van op de volgende Armenscholen toe te nemen, integendeel noodzakelyk moest afnemen en vervloeijen.

Binnen deze *Salle d'asile* zag ik de kinderen, ten getale van wel driehonderd, zoo jongens als meisjes, op een breed amphitheater in lange ryen of halfronden naast elkander geschaard, zoodat de meester, vóór hen staande, allen met één oogopslag overzien kon. Men kan zich dit luchtig, licht en ruim vertrek niet beter voorstellen, dan wanneer men zich den vorm van het amphitheater te binnen brengt van de gehoorzaal voor de Natuurkunde der Maatschappy: *Felix Meritis*, met dit verschil, dat hier, in de *Salle d'asile*, de banken van het verheven halfrond niet in het midden, maar op het einde eener lange zaal geplaatst waren. Deze inrigting van een amphitheater scheen my uitnemend geschikt, omdat de kinderen, by klimmende ryen naast elkander geplaatst, den meester

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 April 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 17 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE genen, die zich wegens den aanslag van Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit loopend jaar ter doleantie beklaagd hebben en wier rekeningen aangenomen zyn, worden hierby opgeroepen en aangezegd om, binnen den tyd der volgende acht dagen van heden af te rekenen, ten kantore van den ondergeteekende het resultaat der beslissing op hun beklag te komen vernemen.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Curaçao den 5 April 1841.

BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd administratie van het fonds in 'sGravenhage trekken zal een stel Wissels betaalbaar op twee maanden, ten bedrage van ƒ1200.—en dat hetzelve toegekend zal worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by billetten van inschryving, welke op aanstaanden Dingsdag, den 13 dezer, des voormiddags, uiterlyk te 10 ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekende ter Griffie van de Regtbank der kolonie, binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 8 April 1841.
De Boekhouder by den Raad voormeld,
A. BEAUJON.

☞ De sluiting der geannonceerde Brieven-zak voor Suriname per de schoener JAN ERNST, is uitgesteld tot op Zaturdag middag te twaalf ure, zynde den 10 dezer.

Curaçao den 7 April 1841.
De Commis, belast met de Post-directie,
C. GORSIRA.

THE public is hereby warned against trusting the crew of the American brig *A. E.*, C. F. DRESCOLL Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the said Captain or Consignees.

D. & J. D. MEZA.

Curaçao, 8 April 1841.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

APRIL 1841.

V. M. Maandag den 5 te 8 u. 55 m. 'savonds.
L. K. Dingsdag den 13 te 5 u. 29 m. 'savonds.
N. M. Woensdag den 21 te 9 u. 56 m. 'smorgens.
E. K. Woensdag den 28 te 4 u. 21 m. 'smorgens.

Verleden Zondag, den 4 dezer, is alhier van Puerto Cabello aangekomen Z. D. M. Brik ST. CROIX, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee, Ridder FISKER; en op den volgenden Maandag, de britsche schoener (de *Mail boat* van Barbados) CYGNET, kapitein RASTERRICK, ook van Puerto Cabello, aan boord hebbende den Heer JAMES MC QUEEN, ZEd. Echtgenoot en Zoon.

Op Woensdag morgen is de Brik ST. CROIX van deze haven naar St. Thomas vertrokken, en op heden morgen de CYGNET, naar Port-au-Prince.

Het is met groot genoegen, dat wy vernomen hebben, dat de Heer MC QUEEN dit eiland uitgekozen heeft als een depôt van steenkolen voor de stoomschepen, welke brandstof van de overkust alhier zal aangebragt worden. Ook zullen alhier versche provisien voor die schepen aangekocht worden. De haven van St. George op het eiland Grenada is uitgekozen als het depôt van de stoompakketten. Aldaar zullen de pakketten regelregt aankomen en naar Dartmouth vertrekken. De stoompakketten kunnen in onze haven tot twee maal vier en twintig uren vertoeven.

De keus van den Heer MC QUEEN om dit eiland als een depôt van steenkolen voor de stoompakketten te bestemmen, kan niet juister zyn. Curaçao toch ligt in het middenpunt der West Indiën. De overtogt van de bovenwinds eilanden en al de havens aan de noordkust van Zuid Amerika, van Coro af tot Suriname toe naar dit eiland, is zeer gemakkelyk en kan binnen zeer weinige dagen gedaan worden; die echter van Cuba en Jamaica en van Maracaibo af tot naar de havens van Panama, is dikwyls bezwaarlyk te volbrengen wegens stroom en tegenwind; doch dit bezwaar vervalt al dadelyk by het bezigen van stoomvaartuigen voor deze vaart. Moge door de vaart van de stoompakketten op dit eiland nieuwe handels betrekkingen aangeknoopt worden en daardoor eene bron voor Curaçao's welvaart geopend worden.

In de St. Thomas Courant van den 20 jongstleden, lezen wy, dat de haven van Dartmouth bestemd is als de station, van waar de stoomboten voor de West Indiën vertrekken zullen. Dit is by een besluit van de *Treasury Chambers*, van den 28 January, bepaald.

Schoon er sedert onze laatste twee vaartuigen van St. Thomas alhier zyn aangekomen en de tweede pakket van February aldaar reeds lang was aangekomen, zoo zyn wy niet te min ontstoken gebleven onze londensche Couranten te ontvangen.—Wy hebben dus deze week zeer weinig europeesch nieuws by het vorige te voegen. De jongste londensche Courant, alhier in de verledene week ontvangen, was van den 13 February, deze week heeft men alhier de *Times* ontvangen tot den 15, en volgens dezelve zag de staatkundige horizont in Europa zeer donker uit. Zeer veel vrees werd er gekoesterd voor eene vredebreuk tusschen Engeland en Frankryk. De ongunstige betrekkingen tusschen Frankryk en de groote mogendheden waren algemeen bekend. De Parysche Couranten hebben zich er luid over uitgelaten, waaruit blykt, dat de voortdurende wapening van Frankryk gansch Europa reden tot verdenking van deszelfs vredelievende gezindheid gegeven heeft.—Van al de groote mogendheden heeft men eene verklaring der redenen van deze wapening afgevorderd, en het ging er zoo ver, dat, indien de koning der Franschen aan de mogendheden geen voldoenend bewys geeft van de opregtheid zyner vriendschappelyke betuigingen, er vrees bestond voor eene coalitie tegen hem.

De gezindheid van Lodewyk Philip mag vredelievend zyn; doch hy maakt een deel uit van een stelsel, en niemand, zegt men, die nauwkeurig de gemoeds gesteldheid der Franschen in dit oogenblik gadeslaat, zal in twyfel trekken, dat de afzondering van Frankryk hen diep getroffen heeft.—De koning, die thans slechts één doelwit heeft, namelyk het versterken van Parys om het volk in bedwang te houden, ziende dat hy dit doel kan bereiken alleen door de hulp van de liberale party, vindt zich in eenen dubbelzinnigen toestand: om te schynen den wil der liberalen te willen doen en ter gelyk er tyd de mogendheden van zyne vredelievende gezindheid voldoende bewyzen te geven.

De tegenwoordige toestand van zaken in Parys moet natuurlyker wyze het bestaan van het tegenwoordige ministerie in gevaar brengen. *Le Temps* zegt: het ministerie moet ontbonden en een ander gevormd worden onder het toeverzigt van den heer Molé; *Le Courrier* verklaart: de heer Guizot is op het punt om zynen post te verlaten, daar hy te veel door lord Palmerston geplaagd wordt; en er wordt ook gesproken van het afgaan van den Heer Humann. Men zal dus welhaast hooren van eene verandering in het fransche ministerie. De fondsen waren ook zeer gedaald.

Onder het hoofd "Engeland" lezen wy in de St. Thomas Courant van den 31 Maart de volgende zinsnede:—

"Onze betrekkingen met Frankryk zyn sedert de jongste berigten niet vriendschappelyker geworden, en onze *bevriende* naburen zullen misschien denken, dat de kans van oorlog met Amerika eene goede gelegenheid is om de crisis te verhaasten, welke, volgens de berekening van den Heer Thiers, in de aanstaande lente tot rypheid zal zyn gekomen."

Op dringend en aanhoudend verzoek van den Maarschalk Valleé heeft de koning hem zyn ontslag verleend van het bestuur van Algeria, en is de Generaal Bugeaud benoemd om hem tydelyk te vervangen, tot dat er een ander gouverneur zal zyn aangekomen. Op den 18 January is de Maarschalk van Algiers vertrokken.

De Admiraal Mackau was op den 22 January te Brest aangekomen. De eerste afdeeling van de fransche vloot was op den 23 uit Toulon onder het bevel van Admiraal Hugon in zee gestoken.

De *Courrier Français* zegt, dat de Hertog van Bordeaux, die thans onder den naam van Graaf Chambord reist, binnen kort in Engeland zal aankomen, en dat Lord Palmerston hierover geraadpleegd zynde, op zich genomen heeft hem eene goede ontvangst te verzekeren. Dit blad zegt verder, dat de koningin Victoria heeft voorgesteld om hem aan haar hof met alle eerbetoon te ontvangen.

De tydingen uit Nieuw Grenada zyn zeer bedroevend. Deze staat wordt bedreigd, of met eene splitsing in twee republieken of met eene geheele ontbinding en regeringloosheid.

De nederlaag van Borrero in Antioquia heeft den kans des oorlogs weer ten voordeele van de federalisten doen overslaan, ten minste zy heeft den aantogt van Herran naar de kustprovintien gestuit. In het zuiden hebben de opstandelingen op nieuw het hoofd opgestoken; Obando, die zich verborgen heeft gehouden, is aan het hoofd van eene guerilla terug verschenen; en eenige troepen, die te Panama waren ingescheept, zyn te Buonaventura ontscheept en hebben zich by hem gevoegd, volgens de bulletins der Federalisten. Het valt deze laatsten gemakkelyk het ruwe en onbeschaafde gemeen optewinden, hetwelk gretiglyk de wapenen opvat met inzigt om zich te ontslaan van alle gezag en vry te kunnen plunderen; doch om hen nader-

hand weer aan eenig gezag te onderwerpen, zal moeijelyk vallen.

De zesjarige burger oorlog in Spanje heeft geleerd, dat men door dit middel slechts kwaad sticht, zonder zyne zaak te bevorderen. Zoo was de Carlisten bende van Gomez aldaar tot boven de tien duizend man opgeklommen, doch geraakte even spoedig uit een, toen de zucht tot rooven niet meer bevredigd konde worden, terwyl een ieder, die eigendom of bezitting had, een afkeer tegen een vorst opvattede, die zulke middelen bezigde om tot den troon te geraken.

Tegen het ongeluk in Anticquia kan eenigzins opwegen de bevrediging van Cucuta. Uit deze plaats zyn de Federalisten verdreven, en de Centralisten hebben hierdoor gelegenheid gekregen om zich met Venezuela in verband te stellen.

De provintien van het noorden hebben de stad Baranquilla uitgekozen tot de byeenkomst der Nationale Conventie. Die van het zuiden als Pasto, Popayan, enz. zullen zekerlyk hunne afgevaardigden niet naar een zoo afgelegen plaatsje zenden.—Aldus zal in het noorden eene nieuwe republiek ontstaan, die misschien den naam van "republiek van het kustland" of "*republica de la Costa*" zal dragen. Tot het kiezen van afgevaardigden voor deze Conventie laat de staat van de Mazanares alle manspersonen toe, zelfs jongens van 15 jaren:—Dus jongens van 15 jaren, indianen, negers, sambos, allen zyn kiezers. Eene goede les aan de Constitutionele staten van Europa, waar het getal kiezers bepaald is tot een klein getal ryke grondeigenaars van een zekeren ouderdom.

De staat van de Manzanares vermeent wyze redenen te hebben om jongens in de kieskollegien toe te laten. De jongens toch hebben vele goede eigenschappen boven de bejaarden, als: spierkracht, vlugheid, en levendigheid; bejaarden hebben ook wel eens het gebrek te veel te willen praten; eenmaal het woord hebbende, laten zy niet ligtelyk een ander tot het woord komen. Zoo lezen wy van een lid der spaansche Cortes, genaamd Arguelles, die somtyds vier uren achter elkander voortpraat. De jongens daar en tegen gaat het praten niet zoo gemakkelyk af.—In de kieskollegien zullen zy daarom het woord niet alleen voeren en ook niet in de Conventie, wanneer zy door hunne kameraden als leden derzelve zyn gekozen geworden. Het schynt echter, dat de vorige afgevaardigden van het Congres van Nieuw Grenada dezen wyzen maatregel niet goedkeuren, zy zyn daarom uit Carthagena naar Jamaica gebannen geworden, doch zyn thans over Maracaibo weer op reis naar Bogota.

De splitsing dezer republiek in twee republieken, eene zuidelyke en eene noordelyke, moet aller droevigste gevolgen hebben. De noordelyke heeft weinige produkten, maar goede zeehavens; de zuidelyke heeft geene zeehavens, maar levert produkten op; er moet derhalve eene tollinie tusschen deze beide republieken gevormd worden; het geen een verschrikkelyk kwaad is voor eene natie. Het Groothertogdom Luxemburg ondervindt thans de gevolgen van de scheiding van het ryk der Nederlanden, doordien de Belgen eene tollinie tegen hetzelve hebben opgetrokken. Gelukkig zou het derhalve voor derzelver ingezetenen zyn, zoo zy in de duitsche tolvereeniging wierden opgenomen, waartoe onderhandelingen bestaan. De belgische fabrikanten waren zeer aan Napoleon gehecht, omdat zy hunne fabrikaten vryelyk konden vervoeren tot Romen, Amsterdam en Hamburg, als steden van het groote Ryk; en de Spanjaarden verheugen zich, dat na het vernietigen der byzondere previlegien, de tollinie van de Ebro thans naar de fransche grenzen is verlegd geworden. Nieuw Grenada echter moet dit nog door ondervinding leeren. Om wys te worden moeten de natien even duur leergeld betalen als byzondere personen.

De *Liberal* van Caracas van den 30sten jongstleden bevat de berigten der zittingen van het Congres van Venezuela.

Op den 23 Maart is de wet ter afschaffing der Macoquinas in het Congres doorgegaan en door de uitvoerende magt bekrachtigd geworden. Er is door de uitvoerende magt eene commissie benoemd om de Macoquinas intewisselen; voor de onvervalschte zal men geld ontvangen, en de valsche zullen aan de eigenaars terug gegeven worden. De ingewisselde Macoquinas zullen voor oud zilver by publieke opveiling verkocht worden.

Op den 26 is het ontwerp van wet ter afschaffing der uitgaande regten op de inlandsche producten in den Senaat doorgegaan en naar de kamer van de volksvertegenwoordigers terug gezonden geworden.

Men heeft by deze wet willen voegen een artikel ter afschaffing der wet van den 13 Mei 1837, op het stoken van suikerriet sap en de zamenstellingen daarvan. Dit voorstel is niet aangenomen geworden; doch op den 17 is er een byzonder ontwerp van wet daartoe voorgesteld geworden.

Op den 25 is een ontwerp van wet voorgesteld in de kamer van vertegenwoordigers om de stoomboten, welke binnen twee jaren tyd den kusthandel mogten dryven, vrytestellen van alle haven regten.

De commissie, belast om het ontwerp van wet eener nationale Bank te hervormen, en opgedragen om de grondslagen te ontwerpen van de Bank, welke de Heeren Chaves, Elisondo, Ackers en Wolff van voornemen zyn opterigten, heeft het ontwerp van eene Nationale Bank voorgesteld, waarin het eerste voorgestelde ontwerp hervormd wordt en waarin de grondslagen van de door gemelde Heeren opterigtene Bank ontworpen worden.

Ingevolge het door de commissie voorgestelde ontwerp van wet zal er eene gemengde Bank opgerigt worden. De Bank zal den naam van Nationale Bank dragen. Het kapitaal der Bank zal groot zyn twee en een half millioen pezos, waarvan een half millioen door het bestuur zal bygedragen worden en de twee millioenen door de vier gemelde Heeren.

Deze Bank zal 200 pezos in bankbiljetten uitgeven voor elk 100 pezos in specie. De vier gemelde Heeren oprigters zullen directeuren zyn met en benevens een ander persoon, die door het Congres zal worden benoemd. De Minister van Financien zal dezelve des verkiezende alle weken kunnen inspecteren. Om de zes maanden zal er eene algemeene vergadering der actiehouders kunnen plaats hebben, waarin rekening en verantwoording zal gegeven worden der verrigtingen van de Bank.

De Bank mag niet meer dan 9 pct. 'sjaars vorderen. Er zullen zes agentschappen zyn: te Maracaibo, Puerto Cabello, Cumana, Angostura, Barquisimeto en Varinas of Guanare. Het overschot der publieke schatkist zal in de Bank gedeponeerd worden, en van het maandelyksche saldo, hetwelk aan het bestuur toekomt, zal de bank 3 pct. 'sjaars betalen. Het octrooi van de Bank zal twintig jaren mogen duren. Deze zyn de grondslagen der opterigtene Bank in Venezuela.

Wy zyn door eene vriendelyke hand met de volgende lyst der gepensioneerde hoofd officieren in dienst der Nederlanden begunstigd geworden:—

De Generaal der Infanterie:

D. H. Baron Chassé.

De Luitenant Generaals:

F. A. Graaf van der Goltz.
F. B. A. P. Baron van der Capellen.
Jkhr. W. F. Boreel.
R. Baron Snouckaert van Schauburg.

De Generaal Majoors:

W. C. R. Baron de Perponcher.
D. O. Bagelaar.
J. E. van Gorkum.
W. B. E. Paravicini di Capelli.
M. A. Kuytenbrauwer.
H. M. L. H. J. Baron von Quadt Wickeradt van Hüchtenbruch.
R. de Muralt.
C. J. J. Baron de Possan.
J. A. van Duynen.

De Kolonels:

P. M. Eksteen.
F. H. de Ranitz.

Een beroemd Botanicus door een dorpschout geëxamineerd.

Een beroemd Kruidkundige, buitenslands reizende, werd op zyne botanische wandelingen door den nacht overvallen. Te ver van zyne woning verwyderd, ziet hy zich genoodzaakt in het nabygelegen dorp een nachtverblyf te zoeken. By het inkomen in de herberg, wordt hem zyn pas afgevraagd. Deze had hy natuurlyk niet by zich. "Zonder pas mogen geene vreemdelingen hier overnachten," verzekerde niet slechts de waard, maar ook de aanwezige Dorpschout, die reeds met eenige veldwachters was aangekomen. De Botanicus, door deze afwyzing in verlegenheid gebragt, vroeg: "Is hier geen geestelyke in het dorp?" Daar deze vraag toestemmend werd beantwoord, verzocht hy den Schout, hem tot denzelven te laten brengen, en hem te vragen, of hy niet eenen Hoogleeraar van dien naam kende, dien hy by het inkomen in de herberg als den zynen had opgegeven. De Pastoor werd uit zyn bed geklopt, en, uit het venster kykende hem deze vraag voorgehouden.—"Persoonlyk," antwoordde de geestelyke, "ken ik dezen geleerden niet; maar ik bezit een werk, door hem geschreven. Dat wil ik naar beneden werpen. Daaruit kunt gy hem examineren, om u zoo te overtuigen, of hy dezelfde is, voor wien hy zich uitgeeft. Tevreden keert de Schout met het boek terug, en begint het onderzoek aldus: "Hebt gy het boek geschreven, dat ik in de hand heb?" De Botanicus, vermoedende welk boek het zyn kon, hernam: Als het den titel—hier noemde hy denzelven—voert, dan is het door my geschreven."—"Regt zoo," zeide de Schout, die nu verder vroeg: "Wat staat op de eerste bladzyde?" De Botanicus: "Voorrede." Schout: "Waarover handelt het eerste hoofdstuk van uw werk?" Gelukkig stond den Botanicus de volgorde voor den geest, en hy noemde:—"het ryk der natuur," als het hoofdstuk, waarmede zyn boek aanving. De Schout: "Goed zoo!" Nu bladerde hy het boek door, en vroeg: "Wat staat op bladzyde 15?" De Botanicus: "Dat weet ik zelf niet meer. Zoo moet gy ook niet ondervragen. Gy moet de pagina zoeken, op welke een nieuw hoofdstuk begint, en dan zal ik u zeggen, wat er staat." De Examinator volgde nu deze manier, en de ondervraagde hield gelukkig vol en—bekwam niet slechts een goed, uit het planten-, dieren- en mineralenryk, daar het aan geen zout ontbrak, wel toebereid avondeten, maar ook een nachtverblyf in een zacht en gemakkelyk bed.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

allen even goed zien konden, daartoe niet behoefden te reiken, elkander te hinderen of hunne plaatsen te verlaten. Wel is waar zyn bankjes, met kleine lessenaars vereenigd, welligt nog verkieslyker; doch ook deze zouden amphitheaterswys geplaatst, en zoo het dubbel doel bereikt kunnen worden.

Hoe genoeglyk en opgeklaard was aller gelaat, terwyl de kleinen daar byeengeschaard zaten! Welk een roerend schouwspel, hier zoo vele arme kinderen van den teedersten leeftyd, die anders, langs de morsige straten van Parys zwervende, aan een wis gevaar, aan den bedelstand of aan lediggang zouden zyn prys gegeven, zoo vrolyk byeen te zien! De kinderen waren, naar gis, tusschen de 4 en 5 tot 7 jaren oud. Zy bleven hier des zomers van 7 ure des ochtends tot hetzelfde uur des avonds, en werden dan eerst door de ouders teruggenomen. Een eenvoudig voedsel werd hun in een afzonderlyk vertrek toegediend; of zy hadden (hetwelk ik my niet stellig meer weet te binnen te brengen, doch toenmaals wel meen vernomen te hebben) hunnen kost, in kleine blikken bussen, gereed gemaakt, medegebragt, om tegen den tyd van het middagmaal voor hen te dienen.

Ik kon my niet genoeg verwonderen, hoe zuiver en verstaanbaar de spraak dier kinderen was; gelyk men het dan ook alhier dikwyls, by het bezoeken van de Armenwyken, genoegzaam aan de spraak der kinderen reeds bemerken kan, of zy de Stadsscholen al dan niet bezocht hebben. Door het gelyk opzeggen van les, gedicht, getallen, vermenigvuldigingstafel enz. werd onderling de oefening der spraak en van het geheugen bevorderd. Als op één' toon sprak de een den ander' onwillekeurig en wedyverend na. Op orde werd byzonder acht geslagen. Ook zagen de kinderen, schoon van de behoeftigste klasse, er geenszins haveloos of slordig uit. Na het eindigen van het leer- of speeluur, zoo als men het noemen wil, want inderdaad waren beide hier als vereenigd, zag ik de kleinen, in de beste orde, als ware het by geregelde troepen, marcherende, hunne banken verlaten en de school voor anderen inruimen; de gebrekkigen, soms op krukjes strompelende, achteraan, door de anderen ondersteund. In bepaalde opvolging trokken allen zoo, zingende, geregeld, naar de opene speelplaats af, zonder dat zich eenig merkelyk gedruisch of de minste wanorde vernemen deed. In alles, zoowel in spel als leeren, werd orde den kinderen ingeprent. Zy waren onderling zoo wel te moede.— Zy leerden, zonder te weten, dat zy leerden. Meer- en minbehoeftigen schenen hier vereenigd te zyn. Er werd echter, zoo ik my niet bedriege, door allen een schoolgeld betaald, hetwelk zoo laag mogelyk gesteld was. Het scheen eene zoogenaamde *Ecole payante*, schoon het in deszelfs aard, wegens de zeer geringe bydrage, die betaald werd, eene liefdadige inrigting (*Ecole gratuite*) heeten mogt. Het kan voorzeker een goede maatregel geheeten worden, even als by ons de Armen,- Tusschen- en Burgerscholen, ook de Bewaarschooltjes in twee of meer klassen te verdeelen, en, gelyk op de beide laatstgenoemde scholen, een gematigd en naar de middelen der ouders geëvenredigd schoolgeld door allen te doen betalen, opdat ook de behoeftigen iets leeren sparen, en de eenigzins minder behoeftigen, door een eenigzins verhoogd schoolgeld te betalen, hunne kinderen van de andere onderscheiden ziende, zich niet schamen, dezelve naar de voor hunnen stand opengestelde schooltjes heen te zenden. Ook de meer behoeftige dient eene opoffering, hoe gering ook, voor het welzyn zyner kinderen ten beste te hebben, en eenige moeite te doen, om door eigen verdiend loon dit weinige schoolgeld by te brengen. In den beginne is het willigt verkieslyk, ten einde de zaak geheel naar inzigt der oprigters te regelen, zonder zich aan eenige aanmerking der ouders te behoeven te storen, eene Kleine- kinder- of Bewaarschool aanvankelyk zonder eenig schoolgeld open te stellen, en dan later eene daarby te voegen, waar wordt betaald.

Het onderwyzen of leerzaam bezig houden der kinderen in de *Salle d'asile* was zoowel aan Leermeesters als aan Leermeesteressen toebetrouwd. Het Bestuur van het geheel was echter aan eenen Opperleermeester gegeven.

By het onderwys, of liever het nuttig bezighouden der kinderen, had eene gestadige afwisseling plaats, waardoor de kinderen zich niet verveelden. Terwyl ik hen hier zoo spelende leeren en zoo vergenoegd en vrolyk te zamen zag, kwam my VAN ALPHEN'S: "*Myn spelen is leeren, myn leeren is spelen*," gestadig voor den geest, waarin zulk een diepe zin ligt opgesloten. De spelswyze geleerde zaken bestonden, als allereerste beginsels ter ontwikkeling, in het nadoen van allerlei gebaren, b. v. het eenparig opheffen der armen, het slaan met de vlakke hand op de knie, het tegelyk opstaan en weder gaan zitten, het beantwoorden van allerlei eenvoudige en nuttige vragen, het aanhooren van zedelyke en andere verhaaltjes, enz.— De zedelyke vorming toch der kinderen werd ook hier naauwkeurig by alles in acht genomen. Het godsdienstig onderwys, wel verre van eenigzins *leerstellig* te zyn, was integendeel geheel van geschiedkundigen aard, waartoe aan de kinderen gekleurde platen, op een zwart geschilderd bord vastgehecht, en de bevattelykste gewyde geschiedenissen voorstellende, ter verklaring en tegemoetkoming van het geheugen, vertoond werden. Het leeren tellen, vermenigvuldigen, aftrekken en deelen geschiedde hier, zoo als elders door dobbelsteenen, door het verschuiven van een zeker getal ringen, op eene ry geregen, waarby men den kinderen deed opmerken, hoevele er verschoven waren naar den eenen kant, hoevele er aan den anderen kant waren overgebleven, enz. By alles ging men zonder eenige drift en met het meeste geduld te werk; men knorde niet, en, zoo als het by volwassenen ook wel gaat, de kleine leerlingen werden ook niet knorrig, maar waren welgemoed. Tot alles bezigde men zoo veel mogelyk zigtbare voorwerpen by het onderrigt, om hetzelve daardoor des te duidelyker en aangenamer te maken. Het is toch te regt door een bevoegd oordeelaar opgemerkt, dat "men "het onderwys niet te aanschouwelyk ma- "ken, en niet te dikwyls bedenken kan, "dat alle onze kennis in de aanschouwing "haren grond heeft."—De meester hield orde, door, als sein van het begeerde stilzwygen, een fluitje te doen hooren, waaraan dan ook terstond werd gehoor gegeven. Van de aardrykskunde werden ook hier reeds de eerste denkbeelden door kaarten aan de hand gegeven, en door het verhalen, van waar b. v. verscheidene koopmanswaren uit vreemde oorden werden aangebragt. Op de Stads Armenschool zag ik, als een economisch middel tot het onderwys der aardrykskunde, de werelddeelen in ruwe trekken op den wand geschilderd.

Uit de school begaven zich de kinderen naar eene met boomen beplante speelplaats, en by slecht weder in een speelvertrek, om door wedloopen, balkaatsen, schommelen en allerlei andere spelen de te dikwerf verzuimde ligchaamsoefening te bevorderen. Ook dit spelen zelf der kinderen was zoodanig ingerigt, dat het den kinderen nuttig was. Terwyl een zeker aantal zich op deze speelplaats bevond, werd een ander middelerwyl in de school bezig gehouden, om alzoo een dubbeltal te kunnen plaatsen. By het verlaten dezer stichting werd men in eene nette *antichambre* of receptiekamer gelaten. Men zag er de afbeeldingen der voornaamste weldoeners van arme kinderen binnen Frankryk in plaat opgehangen, waaronder ik die van FENELON, VINCENT DE PAUL, den Abt DE L'EPEE enz. heb opgemerkt.

Gelukkige tegenwoordigheid van geest.

Te *Straatsburg* viel eenigen tyd geleden de navolgende gebeurtenis voor. De jongste broeder van den koopman L—R. aldaar, een zeer gegoed man, leed, voor eenige jaren, aan het onverzettelyk begrip(*idée fixe*), dat hy de Zaligmaker was. Dien ten gevolge bragt men hem naar een Gekkenhuis, waaruit hy echter weldra, als geheel hersteld, ontslagen werd. Hy hernam nu weder zyne plaats op het kantoor zyns broeders, arbeidde zeer vlytig en bleef een jaar lang opgeruimd, goedaardig, en volkomen by zyn verstand. Op een' helderen Zondag morgen beklommen de beide broeders den toren van den *Straatburgschen Munster*. Boven gekomen, bewonderen beide het heerlyke vergezigt, en leunen, hand in hand, terwyl zy hunnen blik naar alle zyden wenden, tegen de borstwering van het vooruitspringende balkon. Op eens keert de jongste, zich langzaam opheffende, zich met deze woorden tot zynen broeder: "Zie! gy noch iemand heeft het willen gelooven, dat ik JEZUS CHRISTUS ben.— Thans wil ik het u bewyzen. Ik zal een wonder doen. Ik en gy, wy zullen te zamen naar beneden springen, en geen onzer zal een hair gekrenkt worden, zoo waarachtig als ik JEZUS CHRISTUS ben!" Hy sprak deze woorden op een' vasten toon, en had alreeds den eenen voet over de borstwering naar buiten gebragt, terwyl hy met zynen regterarm den verbleekenden broeder krampachtig omvatte. Dit was het werk van een oogenblik. Men verbeelde zich den toestand des oudsten broeders!— Aan vreemde hulp viel hier niet te denken; terwyl veelligt de eerste kreet den aanval der krankzinnigheid tot razerny kon doen overslaan. Maar de Heer L—R verloor, in dit beslissend tydstip, zyne tegenwoordigheid van geest niet. Hy zeide: "Goed! Ik geloof, dat gy JEZUS CHRISTUS zyt.— Maar dat naar beneden springen, zonder zich een hair te bezeren, is geen kunst.— Wilt gy werkelyk een wonder doen, laat het iets zeer buitengewoons zyn. Zoo gy u magtig gevoelt, met my van de straat op dit balkon te springen, zonder dat wy ergens stooten, dan zal zeker de gansche wereld in u gelooven."—"Ook goed," antwoorde de jongste haastig; "dat wil ik!— Kom!" En pylsnel vloog hy de torentrappen af, zoodat zyn broeder hem niet kon byhouden. Beneden gekomen, liet deze den ongelukkige in verzekering brengen.— Hy zit nu wederom in het Gekkenhuis, en is, by vlagen, razend.—Dit geval is thans het onderwerp van aller gesprek. En inderdaad, de redding des krankzinnigen zoo wel, als die zyns broeders, mag wel een wonder heeten.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.